

Once Upon a Time

FEBE COYSMAN

Dansen op het graf in wild West-Vlaanderen

Daphne de Roo

Gezien op 30 juli 2023
Oostende, TAZ Theater aan Zee, ter hoogte van Stuiverstraat

Met Febe Coysmans ‘Once upon a time’ verwelkomde Theater aan Zee een ouderwetse klucht, maar dan op Netflix-snelheid. Drie *over the top* personages maken een rit voorbij *the point of no return*, met een lijk in de achterbak van hun Simca.

02 AUGUSTUS 2023

Wat doe je als je beste vriendin haar verkrachter vermoord heeft? In 'Once upon a time' van Febe Coysman luidt het antwoord: hem mee gaan begraven. Alabama (Lena Majri), een cafévamp in cowboyhoed en –laarzen, zucht eens diep, pakt een schep en gaat met haar hartsvriendin Jessica (Suzanne Ceulemans) op weg, in een met flessen drank - en dus dat lijk - volgeladen Simca.

Voor de twee een begraafplek gevonden hebben, belandt de oerbrave Benny Verstraete (Bartel Busschaert) op hun motorkap. Dat kon er nog wel bij, een tweede dooie. Maar ondanks zijn sterke doodsdrang overleeft Benny de klap. Hij blijft zelfs in leven wanneer, als hij onhandig overeind gekrabbeld is, de geschrokken Jessica een fles stukslaat op zijn hoofd. Verbaasd constateert hij dat er nog een sterk levensinstinct in zijn lichaam zit. Hij is al lange tijd suïcidaal, en die aanrijding moest zijn laatste uitsmijter worden - Benny wilde graag rustig sterven, maar hij vond het een eng idee dat niemand hem ooit zou vinden.

Benny is voorbij *the point of no return*, zegt hij. Maar de goeie jongen die hij is - hij zorgde ook jarenlang voor zijn zieke moeder - deinst niet terug voor een laatste dienst. Hij kent de omgeving beter, hij weet wel een goed plekje voor het in vuilniszakken verpakte lichaam in de achterbak.

‘Once upon a time’ toont dat je met weinig middelen veel kunt bereiken.

Zo begint een geinige westernklucht, compleet met wetteloosheid, een sterk staaltje vergelding én een bijpassend ooglapje. En met slangen - al zijn dat hier gewoon metaforen voor de vele penissen die de twee vrouwen willen zien. 'Once upon a time' is *over the top*, de drie personages zijn typetjes, maar tegelijk

zou je hen zomaar tegen het lijf kunnen lopen in een volkse kroeg. De tattoo-artiest Alabama, die altijd overal aanbeden wordt en in elk café gratis drinkt, haar jaloerse, grijzere vriendin Jessica, en de met tal van quizweetjes toegeruste goedzak Benny. Ze liepen vast al eerder rond in Oostende.

Al waren de verhalen van die mensen - hopelijk - ietsje minder dramatisch en voltrok hun wedervaren zich - zeker weten - een stuk trager. 'Once upon a time' is theater op Netflix-snelheid, met ultrakorte scènes en continue actie. De enige die in herhaling valt is Benny, maar die herhaling is belangrijk voor de plot. In een scène met Jessica krijgt hij nog wel de kans om zijn scherpzinnigheid en menselijk inzicht te tonen.

'Once upon a time' toont dat je met weinig middelen veel kunt bereiken. Coysman stak veel van de humor in de decorwissels, die zo scènes op zich worden. Zo wordt het lijk als volgt begraven: de drie lopen naar een boom waaronder Busschaert een zakje potgrond leegt. Vervolgens smeren ze er langzaam hun gezicht en lijf in mee in, waarna Suzanne rechtstaat en op de spade leunt. Daarna begint de echte scène pas.

Die bewuste knulligheid werkt zo goed, omdat het licht en het geluid erbij filmallures aan de actie geven. De potgrond valt op de Oostendse klinkers bij diep dreunende bassen en de schemering wordt aangezet met rode en gele spots.

Maar nog belangrijker is dat Majri, Ceulemans en Busschaert de perfecte verpersoonlijking zijn van het begrip jong geweld: de drie spelen zelfzeker, vol plezier en levenslustige losbandigheid. Ja, ook Busschaert in de rol van goedige Benny, want zijn personage krijgt (gelukkig) ergens onderweg een xtc-pilletje, waarna hij schuimbekkend radslagen maakt en met een *grand jeté* over het verse graf springt. Met in gedachten dat dit nog maar de bachelorproef was van Coysman, is het uitkijken naar wat deze vier nog zullen brengen.